

27. Musiken åter ljuder, Då jag min flicka
bjuder Till dans på bästa sätt; Jag med min wack-
ra Nora, och mina stöflor stora, Dock dansade så lätt.

28. Ja, Hamburg kan man kalla En lustgård
framför alla, Der blommor gå i dans; Männ' förr
i forna tiden, Då Adam war i Eden, Så många
nöjen fanns.

29. Ja, hwarje wacker flicka Tycks utaf ofskuld
blicka, Som hon war född i går; Af alla jag här
funnit, Tycks ingen hafwa hunnit Till sina nitton år.

30. Uti des nöjen söta En yngling kan förnö-
ta Det bästa af sitt lif, Här kan man utså pengar,
På dessa blomstersångar, och skörda tidsfördrif.

31. Jag såg i gröna parken En Jägare på mar-
sen, Han lade sakta ann; Fast krutet icke smällde,
Han dufwan likväl fällde, Så godt som någon an.

32. De tycka flickor söta, Så wänligen of mö-
ta, När wi will till dem gå; Så het' af kärleksyra,
Att de sig knappt kan styra, När andan faller på.

33. De är' i wackra seder, I snygghet och i
kläder, Lik Hollands flickor snäll; Derför och Sjömän-
ner U' deras bästa wänner, Och hålla på hwar qwäll.

34. Men flickor uti Norden, De bästa är på
jorden, Som man kan lita på; Der har jag endast
funnit, Dem som mitt hjerta wunnit, Om jag skall
säga så.

35. Kalla på ystra hästen, Der Borgaren och
Presten De rida i galopp: Men hör Neptuni gästas,
Hur skyndsomheten hastar Dem uti marsen opp.

Rostar i Skill. Bko.

Upsala, Sw. P. Lefflers Boktryckeri, 1835.

Wisor och Berättelser jemte andra Småstycken, äldre och nyare.

Nummer 9.

Sjömans-Visa.

Swad glada, muntra nöjen, De gosar ha, som
plöjen Neptuni åkerfält; När wi vårt handtwerk
drifwa, Kan wi ej huswill blifwa, Lustkretsen är
vårt tält.

2. När wi of rusta klara, Att ut åt rymden
fara, Till saknad åt en hwar, Går flickan med åt
stranden, Jag då med warmma handen Ett redligt af-
sked tar.

3. Hwart sedan wi of wänder Rring alla
werldens länder Wi träffa flickor skön; Fast mången
glömt att spara Den dyrbaraste wara, Som fins
bland flickors skön.

4. Bland Engelska Gruntimmer, Ja tusentals
man finner, Som på ett maktigt sätt Förtjena kan
sin föda, Förutan någon möda, Blott de lårt kon-
sten rätt.

5. Den som dem will besöka, Sitt nöje att föra
öka, Han snart årfara får, Att han för sina pen-
gar Får sura efterslångar Och ofta djupa sår.

6. Den sin utwalda flicka Ger god likör att
dricka, Han är des bästa wän; Men will han sedan
nå En stund med henne leka, Måst han på dörren
håna.

7. Så Frankrikes Wamseller De är' ej sänre
heller, Att taga must och mår; I smink och i poma-
da De dagligt måste bada, Om de skall hålla färg.

8. På danshus och spektal el Och alla slags mi-
rafel Man hoptals af dem ser; Der herrar och Mun-
sjödrer Då kaffe och lifdrer Ut sina jungfrur ger.

9. När som de törstiga blifwa, Så plågar man
dem gifwa Ett glas med lemonad. Och när de hun-
nit dricka, Går hwar en med sin flicka Ut på en
promenad.

10. Italiens flickor sköna, Hos eder får man
röna, Att list och falskhet bor. I edra höga burar
Ni mången Sjöman lurar, Ja fler än mången tror.

11. Jag er ju nogsamnt känner, Ni är så go-
da wänner Med dem som piastrar ha; Men när des
pengar wackra Ni hunnit till er schackra, Då är
er wänskap slut.

12. Den Spaniska damen netta, Swartbruna
och brunetta, Den är så stolt och fin; Men så af dem
jag funnit, Som har mit hjerta wunnit Med sin
förstådda min.

13. Cathrejer, *) flickor fina, Maria och Fru-
sina, De konsten rätt förstå; Så genast utur båten
Och breda ut grånåten Blott de en Drittel **) få.

14. Beslådade Turkinor, Egyptiskor, Grefin-
nor, Jag råfnar öfwer ett; Jag får er skönhet lem-
na, Men will blott något nämna, Hwad jag har
hört och sett.

15. Jag kan er ej berömma, Och er ej heller döms-
ma, Det pågar icke mig; Man dömmar ofta galet,
När man blott skådar skalet, Men kärnan icke ser.

16. På marknader de wäljas, Som hästar
köps och säljas, Allt för ett skälighet pris; Den som
dem will områda, Får ej des ansigt skåda, För'n
han betalt des pris.

17. Och om han ångrar köpet, Så står det lif-
wål öppet, Att sälja dem igen. Som Turkesmans

*) Marktetterskor.

**) Tyft mynt, wid pass en tredjedels Riksdaler.

nen säger: En rik mång' hustrur öger, En fattig
har knappt en.

18. Ja, äfwen des slafwinor, En mångd af
usla quinnor, Dem man kan skåda få, Eitt ansigt'
flitigt håller Och all sin swaghet döjer, Det knap-
past wi förstå.

19. Men ack! till ljusets rike, Till Holland;
— jag sett like, Der flickor ha behag; För andra
länders quinnor, Jag kallat dem gudinnor, Så
wackra som en dag.

20. Jag gick och spekulera En gång med gossar
flera I staden Rotterdam; Musiken ljufligt hördes,
Och blodet i mig rördes, Och wi gick sakta fram.

21. Ett danshus wi straxt finna, Der flara
facklor brinna, Och wi steg genast in. Månn' tro ont
paradiset Säg ut på detta wiser, Föll mig i tan-
ken in.

22. Här klinga glas och brickor, Här dansa
wackra flickor, Så duftigt om hwar an, Som eng-
lar de sig swingar, Fast under spända wingar, Till
nöje åt en hwar.

23. I sina hwhita kläder, Så lätta som en
fjäder, Sig swingar hwar och en; De äldsta, som här
dansar, Ha nio rader fransar Rundt omkring kläds-
ningen.

24. Ja deras hufwudbona Jag liknar wid en
krona, Som pryder dem galant: Strutsfjedrar, sto-
ra kammar, Som med förnyllning flammar, Jag hos
dem alla fann.

25. Jag mina ögon fäste Uppå den aldra bäs-
ta, Som uti salen fanns; Hon såg på mig tillbas-
ka; Jag kunde ej försaka, Att bjuda upp till dans.

26. Men jag blef helt förlågen, Ett hinder war
i vägen, Jag war ej klädd dertill; Men dock en
wink hon gjorde, Och mig då genast sporde, Om jag
nu dansa will.